

Пакуль мы гаворым „адзін *эўра*“ — моўная практыка вызначыць канчатковы адказ на пытаньне, якога роду *эўра* па-беларуску. Дарэчы, наша мова таксама вызначыць, ці стане *эўра* беларускай валютай — калі гэта будзе сапраўды беларуская краіна, то *эўра*, безумоўна, стане і беларускай валютай, а Беларусь — *эўрапейскай* краінай.

Эўрарамонт

Сяргей Харэўскі

Пра *эўрапейскі памер*, *эўрапейскі стандарт*, *эўрапейскую якасьць* мы сёньня чуем штодня. Ніхто ня скажа пра азіяцкі стандарт, нават калі гутарка ідзе пра японскія машыны або кітайскія тэрмасы.

Паказчыкам найвышэйшага дастатку стаў *эўрарамонт*.

Слова „*рамонт*“ паходзіць з францускае мовы. Гэтае слова прыйшло да нас у XVIII стагодзьдзі разам з францускімі, флямандзкімі ды саксонскімі дойдзімамі і замяніла сабою ранейшыя: перарабленьне, адбудову, напаву.

Эўрарамонт — зусім сьвежы нэалгізм. Ён зьявіўся ў 90-я гады з расейскае рэклямы, у якой мае пыхлівае адценьне: маўляў, *эўрарамонт* — гэта не як ТУТ, а як ТАМ.

У беларускім разуменьні гэтага слова пыхлівасьці няма. *Эўрарамонт* у Беларусі — гэта толькі якасна й хутка выкананая рапарацыя пры дапамозе найноўшых заходніх матэрыялаў і тэхналёгіяў. *Эўрарамонт* — гэта новыя вокны й дзьверы, столі й падлогі, бясконцы выбар фарбаў і прыладаў. А яшчэ — пераплянаваньне, калі ў стандартнай савецкай кватэры цесную кухню злучаюць з суседнім пакоем.

Калі багатыя беларусы сёньня робяць *эўрарамонты*, устаўляюць *эўравокны* і *эўрадзьверы*, дык паспалітым тое не па кішэні, але й яны шалююць свае буданы на шасьці сотках *эўравагонкай*. Само памкненьне быць *эўрапейцамі* ня сьведчыць пра *НЕэўрапейскасьць*, а наадварот — пра невынішчальнае жаданьне „людзьмі звацца“. Калі гэта адбудзецца, слова *эўрарамонт* выйдзе з ужытку. І якасны *рамонт* будзе звацца проста *добрым рамонтам*.

Эўропа

Ігар Бабкоў

Ніхто ня ведае — далёка яна ці блізка, дзе яна пачынаецца і дзе сканчаецца. Ніхто ня ведае — ці яна ўвогуле ёсьць, ці гэта не чарговы міраж падчас шматгадовага блуканьня беларусаў па пустэльні.

Усё XX стагодзьдзе яна была прыязная альбо варожая, але перадусім неадсяжная, схаваная за зялезнай заслонай. Сёньня яна сьвеціць нам, як зорка Вэнэра — недзе здалёк, зь недасягальных вышыняў. Кліча ў дарогу.

Калі мы прыйдзем — мы зразумеем, што сьвяціла ніякая ня зорка, а звычайны ліхтар з правага берагу парыскай Сэны, з вуліцы Гравёраў. Але гэта для іх — звычайны ліхтар. Для нас — зорка Вэнэра, залатое Руно, Эўрыдыка.

Юбілей

Рыгор Барадулін

Юбілей, альбо гадавіны, угодкі, урачыстасьці з нагоды пэўнае круглае даты чалавека, дзяржа, дзяржавы, установы. *Юбілей* Францішка Скарыны,